

Παναγιώτης Μαυροειδής

1. Το **Πακιστάν** (γείτονας του **Ιράν**) τσακίζει ανηλεώς το **Αφγανιστάν,** μια χώρα ήδη σε κακή κατάσταση λόγω ατελείωτων πολέμων. Πέραν συνοριακών διαφορών, θεωρεί το Αφγανιστάν ύπουλο παράρτημα της **Ινδίας.** Πακιστάν και Ινδία έχουν παραδοσιακά εχθρικές σχέσεις και συχνά πυκνά υπάρχουν φονικά πολεμικά επεισόδια μεταξύ τους.

2. Το Πακιστάν έχει προνομιακές σχέσεις με την **Κίνα** (προμηθεύεται και τα καλύτερα οπλικά συστήματα από αυτήν), χωρίς να χαλάει τις σχέσεις με τις **ΗΠΑ**. Η Ινδία του ακραίου εθνικιστή **Μόντι** από την άλλη, είναι **εταίρος της Κίνας** στο πλαίσιο των **BRICS,** αλλά είναι και αντίπαλός της και **σύμμαχος των ΗΠΑ.** Στην πρόσφατη πολεμική αναμέτρηση με το Πακιστάν, **τα ρωσικά Sukhoi της Ινδίας** βρέθηκαν αντίπαλα με τα **κινέζικα J-10C του Πακιστάν.**

3. Το **Πακιστάν** πρόσφατα υπέγραψε συμφωνία συνεργασίας με **Σαουδική Αραβία** που είναι ο βασικός περιφερειακός ανταγωνιστής του Ιράν, ενώ ταυτόχρονα οι σχέσεις του με το Ιράν είναι αρκετά καλές αν και με διακυμάνσεις.

4. Οι σχέσεις **Ινδίας και Ρωσίας** κυμαίνονται από **άριστες** λόγω τροφοδοσίας της πρώτης με πετρέλαιο από Ρωσία και συνύπαρξης σε BRICS **έως κακές** όπως πρόσφατα που ο Τραμπ έπεισε την Ινδία να διακόψει παραγγελίες από Ρωσία με αντάλλαγμα πετρέλαιο από Βενεζουέλα (που το ελέγχουν) και μείωση δασμών, όπως και έγινε για ένα διάστημα. Μια

συμφωνία όμως, που εν μέσω της επίθεσης στο Ιράν, ανατράπηκε στη συνέχεια.

5. Το **Ιράν** έχει εχθρικές σχέσεις με το γειτονικό **Αζερμπαϊτζάν** το οποίο πράγματι είναι σταθερός σύμμαχος του Ισραήλ, αλλά είναι και σύμμαχος της Τουρκίας το οποίο είναι σε σκληρό ανταγωνισμό με το Ισραήλ σε Συρία και γενικά.

6. Ρωσία και Κίνα υποστηρίζουν **Παλαιστίνη, Ιράν** (και παλιότερα **Συρία**), αλλά οι οικονομικές σχέσεις με **Ισραήλ,** είναι αδιατάρακτες και κάτι παραπάνω από ανθηρές.

7. Η Ινδία έχει σχέση αμοιβαίου συμφέροντος με το **Ιράν,** αλλά τρεις μέρες πριν την φονική επιδρομή ΗΠΑ-Ισραήλ ο **Μόντι** σφιχταγκαλιάστηκε με τον **Νετανιάχου** μετά τις μακροχρόνιες συμφωνίες συνεργασίας που υπέγραψαν σε πολλούς τομείς.

8. Όλα μπερδεμένα και πολύπλοκα; Υπάρχουν **δύο πράγματα που είναι σταθερά.**

α. Τα καπιταλιστικά κράτη, με όλες τις διαφορές τους, δεν έχουν *«αισθήματα»* μεταξύ τους, ούτε *«φιλίες»* για τα οποία θα θυσιαστούν. Έχουν γυμνά συμφέροντα. Συμφέροντα οικονομικά, εν τέλει ταξικά των αρχουσών τάξεών τους, που διαπλέκονται, ενισχύονται ή επικαλύπτονται με **εθνικές, θρησκευτικές, εδαφικές ή άλλες** διαφορές. Ο ανταγωνισμός είναι μόνιμος μεταξύ τους. Η προσφυγή στην **πολεμική βία** δε συμβαίνει πάντα, αλλά ο **οικονομικός ανταγωνισμός,** τα υπουργεία Πολέμου (Άμυνας τα λένε) και η πολεμική εθνικιστική ρητορική είναι μόνιμα. Δεν υπάρχει μόνιμη και ειρηνική συνύπαρξη μεταξύ αστικών τάξεων παρά μόνο ευκαιριακά. Σε ιστορικές στιγμές σαν τη σημερινή, δηλαδή **τελματώδους καπιταλιστικής ανάπτυξης,** ο συνδυασμός όλων των ανταγωνισμών οδηγεί σε **γενικευμένη πολεμική σύγκρουση και μακελειό.** Πάντα είναι το συνεχές κυνήγι του κέρδους και ισχύος που οδηγεί σε αντιπαράθεση και πόλεμο.

β. Η ανθρωπότητα μπορεί -σχετικά πάντα- να ενοποιηθεί -μέσα στην διαφορετικότητα- σε ένα πλαίσιο ειρήνης, συνύπαρξης λαών, κρατών και πολιτισμών, **ΜΟΝΟ από αυτούς που δεν έχουν να μοιράσουν τίποτα.** Και αυτοί είναι, όχι τα κράτη γενικά, ούτε καν οι λαοί ενιαία και αδιαίρετα, αλλά **οι αγωνιζόμενοι λαοί, οι εργατικές τάξεις και η φτωχολογιά από Δύση έως Ανατολή, από Βορρά ως Νότο.** Αυτοί δηλαδή που μοιράζονται πόνο, εκμετάλλευση, θανάτους, φτώχεια, περιβαλλοντική και οικιστική ερήμωση, εκτοπισμούς και προσφυγιά. Μόνο οι λαοί έχουν αξίες και ιδανικά. Είτε στην μορφή των κινημάτων είτε στη μορφή επαναστατικών κρατών. Όταν η Κούβα έστελνε τα παιδιά της να πολεμήσουν σε Αγκόλα και Ναμίμπια δεν ήταν για να κάνει επενδύσεις ή να πουλήσει ζάχαρη, αλλά με ανιδιοτέλεια, για τη λευτεριά τους από την αποικιοκρατία, τη ρατσιστική

Νότια Αφρική, τον ιμπεριαλισμό.

9. Αν σήμερα λείπει κάτι είναι ακριβώς το «παγκόσμιο» στρατόπεδο των αγωνιζόμενων λαών, των εργατικών τάξεων, στην έκταση και ένταση που απαιτείται. Λείπει με όρους **στρατηγικούς**, δηλαδή αναγκαίας ενόρασης μιας νέας κομμουνιστικής διεθνιστικής προοπτικής της ανθρωπότητας που θα συντρίψει εξουσία και λογική καπιταλιστικού κέρδους και ιδιοκτησίας και θα βάλει στη θέση τους το συλλογικό πολιτισμό, την κοινωνική ιδιοκτησία, την ειρηνική συνύπαρξη λαών και πολιτισμών. Λείπει και με όρους **τακτικής**, άμεσου αντιπολεμικού κινήματος που θα συνδυάζει την πάλη για ανατροπή του πολέμου, με το κοινωνικό ζήτημα και την υπεράσπιση των λαϊκών ελευθεριών. Λείπει η μαζική δράση με όρους **πολιτικής ανεξαρτησίας** των εργατικών και λαϊκών συμφερόντων

10. Η **κρίση της κομμουνιστικής αριστεράς,** αλλά -κυρίως – το ερώτημα και το πεδίο της **ανασυγκρότησής της,** βρίσκεται ακριβώς στο παραπάνω σημείο. Αν αυτό που πρέπει και μπορεί να επιβάλει μόνο η αντιπολεμική και επαναστατική πάλη των λαών, το προσδοκά κανείς μέσα από την *«εκμετάλλευση των αντιθέσεων»* των καπιταλιστικών κρατών και πόλων, τότε θα ισχύσει για την αριστερά για μια ακόμη φορά αυτό που έλεγε η **Λούξεμπουργκ** για την επαναστατική σοσιαλδημοκρατία παραμονές του Α’ ΠΠ: *«Είναι ένα πτώμα που βρωμάει».*

11. Καλή και αναγκαία η *«εκμετάλλευση των αντιθέσεων».* Αλλά λειτουργεί μόνο όταν έχεις το δικό σου στρατόπεδο και έχεις σαφή εκτίμηση ότι *«ο εχθρός του εχθρού σου»* δεν είναι φίλος σου, αλλά αυτός που θα σε πουλήσει στην επόμενη στροφή, αφού πρώτα σε χρησιμοποιήσει ως καύσιμη ύλη ενάντια στον *«εχθρό»* του, που μετά θα γίνει *«συνεταίρος»* του

12. Ο πόλεμος στην Ουκρανία κατέδειξε την κακή κατάσταση στην παγκόσμια αριστερά. Μεταξύ της υπεράσπισης μιας αόριστης «εδαφικής ακεραιότητας» και της αμηχανίας λόγω του γεγονότος ότι είχαμε συνηθίσει τα τύμπανα του πολέμου να τα χτυπούν πρώτα και αποκλειστικά Αμερικανοί, Ισραηλινοί ή άλλοι ΝΑΤΟικοί, τα περισσότερα ρεύματα της αριστεράς βρέθηκαν κάτω από ξένες, διαφορετικές, σημαίες. Στα επόμενα «επεισόδια» της πολεμικής εποχής, οφείλουμε να είμαστε σε καλύτερες θέσεις μάχης. Η Παλαιστίνη μας αφύπνισε σε σημαντικό βαθμό, της χρωστάμε πολλά, αλλά αργήσαμε. Η γρήγορη, αλλά όχι αναίμακτη και όχι χωρίς αντίσταση, επιτυχής επιχείρηση «Βενεζουέλα» των Γιάνκηδων, μας πίκρανε, αλλά *«η παρτίδα δεν παίχτηκε ακόμη».* Το Ιράν πρέπει να νικήσει και να ηττηθούν οι ΗΠΑ. Η **Κούβα,** το σύμβολο της επανάστασης, πρέπει να μείνει όρθια. Στην αντιιμπεριαλιστική αλληλεγγύη θα κτιστεί το δικό μας στρατόπεδο. Σε αυτά τα μετερίζια

και με πρώτο ερώτημα τι κάνουμε για να ηττηθεί η πολιτική ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, ΕΕ και αστικής τάξης στην Ελλάδα, θα κριθεί η αντικαπιταλιστική, επαναστατική αριστερά της εποχής μας.

Το *«Πόλεμος πάντων μὲν πατήρ ἐστι, πάντων δὲ βασιλεύς»* του **Ηράκλειτου,** όχι, δεν είναι η τελευταία λέξη της ανθρωπότητας.